

Muistakaa siskoja ja veljiä kaukana

Terveisiä Ugandasta, ja tällä kertaa myös Suomesta! Viimeiset viikot ovat kuluneet hieman erilaisissa tunnelmissa pitkälti kotimaan viileämpiin kesäkeleihin taas totutellen. Ensimmäinen kotimaankautemme on siis virallisesti alkanut ja Ugandan kotimme on jäänyt hetkeksi taakse. Ennen lähtöämme Suomeen hoidimme vielä kiireellä viimeisiä lähetyksen asioita Gulussa ja pakkasimme matkalaukkuihin kaikki vähänkään lämpimät vaatteet, mitä kaapeista löysimme.

Palabekin seurakunnan kuulumisia

Toukokuun lopussa kävimme pitämässä kevään viimeistä evankelista- ja naistenpiiriä Palabekissa. Hyvästelimme samalla pakolaisleiriseurakuntamme muutamaksi kuukaudeksi. Palabek on toiminut meille kotikirkkona, sillä vastuu johtamisesta on annettu Taiston ja nuoremman evankelista Johnin harteille.

Evankelista John aloitti viimeisen lukuvuotensa lukiossa sisäoppilaitoksessa, eikä voi kouluaikana olla Palabekissa säännöllisesti. Jumala kuitenkin järjesti, että saimme jättää seurakunnan silti hyviin käsiin. Vanhempi evankelista Mark, joka opiskelee Keniassa Matongon teologisessa seminaarissa, saa suorittaa harjoittelunsa omassa seurakunnassaan Palabekissa. Myös uudet evankelistat ovat koko kevään opiskelleet saarnaa ja liturgiaa Taiston johdolla, ja he pystyvät auttamaan Markia. Saimme kiittää Jumalaa siitä, että hän ei jättänyt seurakuntaansa paimenta vaille.

Olemme pitkään tuskailleet sen kanssa, että pakolaisleirillä olevia perheenisiä on ollut vaikea saada kirkkoon. Ne isät, jotka eivät ole menneet etsimään työtä Etelä-Sudanista tai eivät ole sitä saaneet, helposti passivoituvat ja myös katkeroituvat pakolaisleiriympäristössä. Elämällä ei tunnu olevan mitään merkitystä, eikä omiin elinolosuhteisiin voi vaikuttaa.

Hiljattain kymmenkunta miestä ilmestyi yllättäen seurakuntaan, ja he ovat käyneet viimeisen parin kuukauden ajan joka viikko jumalanpalveluksessa. Näemme Jumalan työn siinä, että nämä perheet ovat tulleet yhdessä kirkkoon. Se ei ole itsestään selvää kulttuurissa, missä naiset ja miehet elävät usein hyvin erillistä elämää.

Matkalle lähtö Bweyalesta

Kesäkuun lähestyessä lähdimme kohti Entebben lentokenttää ja Suomea. Pysähdyimme matkalla Bweyalen leirillä tapaamassa kirkkomme rovasti Thomasia ja seurakuntalaisia, jotka halusivat rukoilla matkamme puolesta ja lähettää terveisiä Suomeen. He pyysivät, että kristityt kaukana rukoilisivat heidän puolestaan, ja he puolestaan muistavat suomalaisia kristittyjä rukouksin.

Seurakunnan naiset olivat tuoneet myös saippuabisneksen tuotoksia näyttille ja tuliaisiksi tuotavaksi. Eräs seurakunnan vanhimmista naisista halusi vielä kiittää siitä, että suomalaiset kristityt olivat lähettäneet rahaa heidän koulutustaan varten. Hän kertoi, että ei uskaltanut edes haaveilla, että vielä vanhalla iällään voisi oppia jonkin taidon, millä vaikuttaa omaan elämäänsä. Tämä ja monet muut tarinat muistuttavat meitä siitä, kuinka tärkeää on osoittaa lähimmäisen rakkautta myös konkreettisen keinoin, ja miten suuri vaikutus pienelläkin avulla voi jonkun elämään olla.

Pakolaistyötä Suomessa

Suomessa vietettyjen viikkojen aikana olemme saaneet olla mukana palvelemissa koti- ja lähettäjäseurakunnassamme Helsingin Luther-Kirkon kansainvälisessä messuyhteisössä. Seurakunnan pastori Richard Ondicho otti meidät perheinensä lämpimästi vastaan. Olemme saaneet jo jakaa todistuksia ja tarinoita pakolaisleireiltä ja Etelä-Sudanin ja Sudanin vaikeista tilanteista sekä Sley'n rippileireillä että seurakunnan raamattutunneilla.

Moni kansainvälisen messuyhteisön kävijä tulee pakolaistaustasta, minkä takia kertomuksemme ovat puhutelleet heitä paljon. Kokemukset pakolaisuudesta ja oman maan taakse jättämisestä turvattomuuden takia ovat hyvin samankaltaisia, mutta olosuhteet Suomessa ja Ugandan pakolaisleireillä hyvin erilaisia. Meitä on myös koskettanut se, kuinka itsekin vaikeassa tilanteessa olevat seurakuntalaiset ovat tahtoneet keksiä keinoja, joilla auttaa eteläsudanilaisia ja sudanilaisia siskoja ja veljiä.

Rukousaiheita

- Palabekin seurakunta ja evankelistojen työ
- Pakolaisnaisten pienyritykset
- Pakolaislasten ja -nuorten koulunkäynti
- Rauhaa Etelä-Sudaniin ja Sudaniin
- Kotimaan seurakuntavierailut
- Kiitetään hätäapukeräyksestä saaduista varoista Tamburan konfliktiin
- Kiitetään kuluneesta työkaudesta ja alkavasta kotimaanjaksosta

Jumala kantaa

Lähetyskentällä olemme nähneet, kuinka Jumala on varjellut ja johdattanut kaikissa askeleissa meitä ja niitä ihmisiä, joita olemme pakolaisleireillä kohdanneet. Vaikka pakolaiset joutuvat elämään monien kärsimysten keskellä, Jumala ei ole unohtanut heitä, vaan koko ajan kantanut.

Lähimmäisenä meidän tehtävämme on tuoda nämä ihmiset ja heidän murheensa Jumalalle, ja rohkaista heitä, että heitä ei ole unohdettu. Vain Jumala pystyy raivaamaan tien eteenpäin silloinkin, kun se näyttää mahdottomalta.

Olemme saaneet laskeutua ensimmäiseen kotimaankauteemme kiitollisin mielin kuluneesta työkaudesta. Tänä viikonloppuna saamme myös kokoontua isolla joukolla viettämään Evankeliumijuhlaa Oulaisiin. Muistetaan juhlaa rukouksin, toivottavasti nähdään siellä!

”Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain” (Gal. 6:2).

Kesäisin terveisin

Anna ja Taisto Sokka

Lahjoitus lähetystyölle

Liity kuukausilahjoittajaksi tai anna kertalahjoitus osoitteessa sley.fi/lahjoita. MobilePay: 53564. Voit laittaa haluamasi summan myös tilisiirtona Sleyn lahjoitustilille Danske Bank IBAN: FI13 8000 1500 7791 95, BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi tai kirjoita viestikenttään Anna ja Taisto Sokan rengas + oma kotiseurakuntasi. Lisätietoja: Anu Laine puh. 044 298 2601 tai anu.laine@sley.fi. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon. Keräyslupa: RA/2021/1127. www.sley.fi